

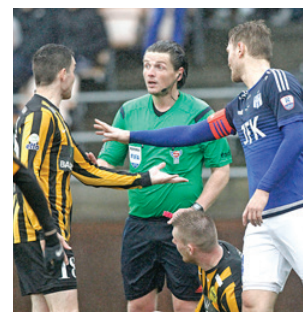

FÓTBÓLTUR PROFILURIN

ÍTRÓTTUR

– Peningurin, sum er í fótbólta í dag, er somikið stórur, at tað liggur ein sera stór ábyrgd á okkum, sum døma. Um ein dómari dómir ein dyst, sum er avgerandi fyri fjórða plássið, standa milliónir uppá spæl, og er hetta sjálvandi við til at leggja trýst á dómáran. Feløgini leggja sera nógv fyri í strembanini eftir at fáa UEFA-milliónirnar, og tá skal tað ikki henda, at ein dómari ella dómárávillan ger, at hetta ikki hendir, sigur Petur og leggur afturat, at tað tískil er alneyðugt, at dómárárnir fyrireika seg væl til dystirnar.

Persónsmenning

Dómárárnir eru í miðdeplinum og kunnu eisini lættliga enda í brennideplinum, men hesir 500 dystirnir hjá Peturi í føroyskum fótbólta hava eina mest lagt góðar upplivingar eftir seg.

– Samanumtikið er talan avgjørt mest um góðar upplivingar – fyri ikki at siga bara góðar upplivingar. Støðini, ið eg havi sæð, fólkin, ið eg havi hitt og annað er viðvirkandi til, at hetta uttan samanbering er heimsins besta frítíðarítriv, sigur Petur.

– Upplivingar, sum av fyrstan tíð tykjast ringar, vísa seg ofta seinni at gerast góðar. Onkrar upplivingar noyða teg til at rannsaka teg sjálvan, og man kemur sum oftast sterkari út hinumegin. Tá tosa vit veruliga um persónsmenning, sigur Petur og lýsir gjøllari:

– Man hugsar nógv um

ein dyst, tá hann er liðugur. Hevur man gjørt onkran feil, roynir man at finna útav, hví hesin feilur hendi. Kann man læra nakað og fyribygja at sami feilur hendir aftur, spyr Petur seg sjálvan.

– Hvussu leingi man hugsar um ein dyst veldst eisini um, hvussu leingi er til næsta dyst. Dystir, sum hava gingið illa, og har nógv fokus er á dómáranum, hanga sjálvandi longri í huganum.

Petur metir, at hann brúkar umleið 12-15 tímar upp á dómning um vikuna. Tað er íroknað venjing, koyring og dómning. Tá ið føroyska kappingin ikki er í gongd, er tað venjing og dystir uttanlands, sum eru á skránni.

– Eg eri vorðin somikið gamal nú, og eg havi verið við somikið leingi, at eg dugi illa at síggja meg sjálvan uttan dómning. Eg havi livað longri sum dómari enn eg havi sum sivilur, sigur Petur, sum harvið hevur ilt við at áseta hvussu leingi hann ætlar sær at halda fram.

– Á úrmælingastøði taki eg eitt ár í senn, men eg vóni, at eg klári at døma í nógv ár afturat. At døma er næststuttligasta uppgávan í fótbólta. Tað er jú bara dómárin, sum sleppur at vera inni á vøllinum afturat leikarunum. Fyrirmyndirnar við at døma eru nógv ferðir fleiri enn vansarnir. Marran er, at kroppurin sigur stop áðrenn hugurin ger tað, sigur Petur.

Kappingarárið í føroyskum fótbólta er nú farið at halla somikið, at einans ein dystur er eftir at døma, men Petur sleppur ikki at kasta beinini upp á sofaborðið og njóta feruna.

– Í oktober skal eg til Luksemburg at døma eina minikapping. Hetta er ein spennandi uppgáva, og eg gleði meg nógv hvørja ferð eg skal umboða Føroyar á altjóða pallinum, sigur Petur Reinert at enda.

albinus@sosialurin.fo

Petur um dómárárnar

VIT HAVA IKKI IMPONERAÐ

Tað er greiði dómurin hjá Peturi Reinert um kappingarárið hjá føroyskum dómáranum.

– Kappingarárið í ár hevur verið okey hjá okkum. Eg haldi ikki vit hava imponerað. Ov nógv støður eru farnar framvið. Vit

hava havt samlingar og sæð videobrot, og eg haldi, at hetta hevur hjálpt. FSF ger eitt gott arbeiði í so máta. Eg haldi, at seinna hálva hevur verið betri hjá okkum enn fyrra hálva var, sigur Petur Reinert.

albinus@sosialurin.fo